

ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ СКЛАДОВИХ СИЛ ОБОРОНИ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
вул. Володимирська, 60, 01033, Київ, Україна
E-mail: vpash64@ukr.net

Мета: розгляд та вирішення проблемних питань законодавчого визначення та розмежування функцій і завдань складових сил оборони в умовах проведення оборонної реформи. **Методи дослідження:** застосування загальнонаукових та спеціально-юридичних методів пізнання дозволило вирішити наукове завдання щодо законодавчого регулювання функцій і завдань складових сил оборони в сучасних умовах. **Результати:** досліджено проблемні питання правового регулювання функцій і завдань складових сил оборони чинним законодавством та визначено необхідність і напрямки їх вирішення в ході оборонної реформи. **Обговорення:** в сучасних умовах «гібридних» викликів та загроз у сфері оборони створення ефективної системи забезпечення оборони держави можливе лише на основі чіткого розподілу та законодавчого закріплення функцій, завдань та відповідальності всіх складових сил оборони.

Ключові слова: сектор безпеки і оборони, сили оборони, збройні сили, інші військові формування, правоохоронні органи, функції, завдання.

Постановка проблеми та її актуальність. Незважаючи на те, що проблематиці діяльності, реалізації функцій та завдань Збройними Силами України (далі – ЗСУ), іншими складовими силами оборони присвячено значну кількість наукових праць, це питання залишається актуальним. В умовах збройної російської агресії, необхідності проведення оборонної реформи, створення ефективної системи забезпечення оборони держави неможливе без чіткого визначення та законодавчого закріплення функцій та завдань усіх спеціальних суб'єктів забезпечення оборони.

Аналіз досліджень і публікацій. Різні військові, теоретико-правові, адміністративно-правові аспекти діяльності складових сил оборони України досліджували О. В. Агапова, О. П. Баранов, П. П. Богущий, В. Г. Гриценко, О. В. Кривенко, Ф. В. Саганюк, В. В. Сокуренок, М. С. Туркот, О. В. Черниш, В. С. Чорний, О. М. Шмаков та інші. Разом із тим, в умовах проведення оборонної реформи, питання визна-

чення, розмежування та законодавчого закріплення функцій та завдань складових сил оборони потребують подальшого дослідження.

Мета статті полягає в аналізі проблемних питань законодавчого регулювання та розмежування функцій і завдань складових сил оборони та визначенні напрямків їх вирішення в ході оборонної реформи.

Виклад основного матеріалу. Для ефективного забезпечення оборони держави важливе значення має розподіл функцій та завдань між спеціальними суб'єктами забезпечення, на яких безпосередньо покладається оборона держави, і які належать до сил оборони. Стаття 17 Конституції України виокремлює завдання забезпечення оборони між різними суб'єктами, ЗСУ, іншими військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України та правоохоронними органами [1]. Відповідно до Закону України «Про національну безпеку України» забезпечення оборони держави покладається на сили оборони, до яких належать: ЗСУ, інші

утворені відповідно до законів України військові формування, правоохоронні та розвідувальні органи, органи спеціального призначення з правоохоронними функціями [2]. З цих правових норм випливає необхідність в ході оборонної реформи законодавчого визначення та розмежування функцій та завдань конкретних органів держави, які належать до сил оборони, у єдиній системі забезпечення оборони держави.

Як зазначає П. П. Богуцький, військова сфера (сфера оборони) не обмежується діяльністю виключно ЗСУ та інших військових формувань у виконанні визначених Конституцією України та законами функцій. Весь складний комплекс державних інститутів, об'єднаних у єдину систему та задіяних у вирішенні питань оборони, воєнної безпеки, та діяльність громадян, спрямовано на захист держави, органічно включаються у військову сферу суспільства [3].

Підготовка держави до оборони в мирний час, у т. ч. до територіальної оборони та кібероборони [4], включає серед іншого удосконалення структури, уточнення завдань і функцій ЗСУ та інших військових формувань, усіх суб'єктів забезпечення оборони (ст. 3) [5] в єдиній системі забезпечення оборони держави. Закон України «Про оборону України» визначає узагальнені завдання інших військових формувань та правоохоронних органів у системі забезпечення оборони, які під керівництвом Генерального штабу ЗСУ, беруть участь в обороні держави у межах своїх повноважень (ст. 12) [5].

В ході реформування Сектору безпеки і оборони, проведення оборонної реформи розпочався процес законодавчого визначення структури, функцій і завдань складових сил оборони. Разом із тим питання розподілу функцій і основних завдань між суб'єктами сил оборони залишається надзвичайно складним та дискусійним [6, с. 9] Аналіз змісту ст. 1 нового Закону України «Про національну безпеку України» та ч. 1 ст. 12 Закону «Про оборону України» свідчить про їх колізію стосовно складу суб'єктів забезпечення оборони, які належать до сил оборони. Закон України «Про оборону України» (ст. 12) не включає до суб'єктів забезпечення оборони держави разом із ЗСУ, ро-

звідувальні органи, органи спеціального призначення з правоохоронними функціями. Разом із тим, сучасні загрози у сфері оборони держави, ведення «гібридної війни», вимагають посилення спроможностей сил оборони за рахунок розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, а значить адміністративно-правового та системно-функціонального узгодження їх функцій і завдань шляхом внесення відповідних законодавчих змін.

З метою визначення та вирішення проблемних питань перейдемо до аналізу функцій і завдань окремих складових сил оборони (Державна спеціальна служба транспорту, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національна гвардія України) визначених на рівні законів. До спеціальних суб'єктів, на які покладено функції із забезпечення оборони держави, належить Державна спеціальна служба транспорту (далі – ДССТ) яка є спеціалізованим військовим формуванням, що входить до системи Міністерства оборони України (далі – МОУ), призначеним для забезпечення стійкого функціонування транспорту в мирний час та в особливий період [9]. У грудні 2017 року ДССТ передана у підпорядкування МОУ у зв'язку з російською збройно агресією та необхідністю єдиного централізованого управління цим спеціалізованим військовим формуванням в інтересах забезпечення оборони держави. Безпосереднє керівництво ДССТ в мирний час та в особливий період здійснює орган управління ДССТ в системі МОУ. Із введенням воєнного стану ДССТ приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану і підпорядковується Генеральному штабу ЗСУ. Основними завданнями ДССТ у контексті забезпечення оборони є: технічне прикриття, відбудова, встановлення загороджень на об'єктах національної транспортної системи України з метою забезпечення діяльності ЗСУ та інших військових формувань; будівництво та ремонт у мирний час і в умовах воєнного стану нових та підвищення строку експлуатації і пропускної спроможності діючих об'єктів національної транспортної системи; охорона об'єктів

національної транспортної системи в мирний час і в особливий період; виконання інших завдань, пов'язаних із участю в обороні держави та забезпеченням ефективного функціонування національної транспортної системи [8].

Незважаючи на підпорядкування та отримання статусу спеціалізованого військового формування в системі МОУ, у діяльності ДССТ як суб'єкта забезпечення оборони залишаються суттєві недоліки: безпосередньо не інтегрована до структури ЗСУ, що характеризує її відокремлене функціонування у сфері управління МОУ; зберігає застарілі завдання та функції, які посуті реалізуються через похідні від Міністерства інфраструктури України повноваження, а ще до того всупереч Конституції України (п. 22 ст. 85) визначаються Положенням, яке затверджується Президентом України (ч. 3 ст. 3); не містить законодавчо конкретизованої системи завдань щодо взаємодії із органами державної влади у сфері оборони (ст. 9-1) [8].

Як зазначає О. П. Баранов, досліджуючи питання управління ДССТ, перелік нормативно-правових актів щодо функціонування служби свідчить про унормування завдань, покладених на неї, але порівняльний об'єктивний аналіз функцій та завдань, що виконує служба, має низку неузгоджень у питаннях виконання нею завдань як суб'єкта сектору безпеки і оборони та його взаємодії з іншими суб'єктами системи забезпечення національної безпеки [9, с. 22].

На нашу думку, в ході проведення оборонної реформи, є доцільним повернути ДССТ до складу ЗСУ як окремого роду військ та на законодавчому рівні визначити її функції і завдання як суб'єкта забезпечення оборони держави.

Наступною складовою сил оборони, державним органом, який також виконує завдання в інтересах оборони держави, є Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України (далі – ДССЗІ), призначена для забезпечення функціонування і розвитку державної системи урядового зв'язку, національної системи конфіденційного зв'язку, формування та реалізації державної політики у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним

ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, інших завдань відповідно до закону.

На підставі аналізу визначених законом повноважень ДССЗІ можемо виділити такі обов'язкові функції у сфері оборони: забезпечення в межах повноважень виконання завдань із мобілізаційної підготовки й мобілізаційної готовності держави; функціонування державної системи урядового зв'язку, її готовності до роботи в особливий період і в разі виникнення надзвичайної ситуації; забезпечення урядовим зв'язком вищих та інших посадових осіб держави, органів військового управління у мирний час, в умовах надзвичайного стану і в особливий період; забезпечення урядовим фельд'єгерським зв'язком вищих та інших посадових осіб держави, органів військового управління; участь у виконанні завдань із територіальної оборони, а також у заходах, спрямованих на підтримання правового режиму воєнного та надзвичайного стану; участь у межах повноважень у стратегічному плануванні застосування ЗСУ, військових формувань, правоохоронних органів для оборони держави та визначення власних потреб у військовому майні на особливий період та інші [10].

Також слід наголосити, що саме на ДССЗІ покладається організація та забезпечення стійкого функціонування урядового зв'язку Президента України як Верховного головнокомандувача ЗСУ з посадовими особами всіх суб'єктів забезпечення оборони під час їх перебування на захищених і польових пунктах управління у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період [10].

Крім того, як зауважує М. С. Туркот, ДССЗІ також виконує окремі контррозвідувальні та правоохоронні функції, хоча не є правоохоронним військовим формуванням. Ці напрями діяльності зазначеного військового формування полягають у протидії розвідувальним органам іноземних держав [11, с. 59-60]. Але, навіть після прийняття оновленої редакції закону від 09.04.2014 р., яким регулюється діяльність ДССЗІ, залишаються суттєві недоліки щодо діяльності, визначення функцій і повноважень у

сфері оборони: чітко не визначений правовий статус ДССЗЗІ як державного органу, на який одночасно поширюється законодавство, що регламентує діяльність як правоохоронних органів, так і військових формувань, що призводить до дублювання і конкуренції правових норм (ст. 2); підпорядкування ДССЗЗІ одночасно Кабінету Міністрів України та Президентові України не узгоджується із принципом єдиначальності, проголошеним ст. 4; не проведено чіткого розмежування підпорядкованості керівництва ДССЗЗІ в умовах надзвичайного стану та в особливий період (ст. 6); відсутні завдання з кібероборони, кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури як у основного суб'єкта національної системи кібербезпеки, що здійснює державний контроль у цій сфері [4] тощо.

Особливе місце серед спеціальних су'б'єктів забезпечення оборони, складових сил оборони займає Національна гвардія України (далі – НГУ). Створена у 2014 році в умовах російської збройної агресії, на базі внутрішніх військ, НГУ є військовим формуванням із правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України. Слід наголосити, що НГУ – це військове формування, яке відповідно до закону, у взаємодії зі ЗСУ бере участь у відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони [12].

У мирний час НГУ входить до складу сил безпеки і виконує правоохоронні функції, а також розвиває спроможності, необхідні для виконання завдань у складі сил оборони. Із введенням воєнного стану НГУ приводиться у готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану, входить до складу сил оборони та підпорядковується Головнокомандувачу ЗСУ. Щодо діяльності НГУ як суб'єкта забезпечення національної безпеки і оборони, то слід зауважити, що на сьогодні не існує єдиного наукового підходу до визначення функціонального змісту та адміністративно-правового статусу НГУ (орган охорони правопорядку, військове формування).

Як вважає О. В. Кривенко, функції НГУ обумовлюють її особливе положення в Секторі

безпеки і оборони України і визначають належність її як до сил безпеки, так і до сил оборони, що вимагає створення організаційної структури, здатної виконати специфічні, вузько спрямовані функції та забезпечити посилення під час виконання бойових завдань при зростанні загроз воєнного характеру [13].

На думку О. М. Шамова та Ю. П. Бабакова, НГУ виконує або суто правоохоронні функції, або суто військові, або правоохоронні функції із застосуванням військових методів і засобів, що практично призводить до зміни її адміністративно-правового статусу залежно від адміністративно-правового режиму (від поглядів на неї як формування сил охорони правопорядку за звичайних обставин мирного часу до військового формування з правоохоронними функціями за надзвичайних ситуацій і надзвичайного стану, згодом – до додаткової воєнної сили (суто військового формування у воєнний час). Це потребує визначення меж застосування НГУ у сфері забезпечення національної безпеки і оборони, законодавчого закріплення відповідності функцій та повноважень НГУ певним адміністративно-правовим режимам (надзвичайного стану, особливого періоду, воєнного стану [14].

Таким чином, НГУ як військове формування з правоохоронними функціями, виступає одним із спеціальних суб'єктів забезпечення оборони держави, який у взаємодії зі ЗСУ бере безпосередню участь у відсічі збройній агресії та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони. Незважаючи на те, що Закон України «Про Національну гвардію України» був прийнятий у 2014 році, після початку російської військової агресії, як показує проведений аналіз та досвід виконання НГУ завдань у сфері оборони, потребують подальшого законодавчого врегулювання питання щодо: уточнення завдань та функцій НГУ в умовах особливого періоду та воєнного стану; удосконалення системи управління НГУ та приведення структури органів військового управління до стандартів збройних сил держав-членів НАТО; нормативно-правового закріплення функцій і повноважень, питань взаємодії та координації спільних дій з іншими складовими сил оборони;

інтеграції системи бойової та спеціальної підготовки НГУ до єдиної системи підготовки сил оборони та інші.

На нашу думку, в ході проведення оборонної реформи, є доцільним уточнити та на законодавчому рівні визначити функції і завдання всіх спеціальних суб'єктів забезпечення оборони держави, військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, які належать до сил оборони.

Висновки. Таким чином, проведений аналіз повноважень окремих складових сил оборони підтверджує, що перспективна структура сил оборони має визначатися динамікою пріоритетних функцій та завдань сил оборони як єдиної функціональної системи забезпечення оборони, рівнем оборонних спроможностей кожної її складової в умовах «гібридних» викликів та загроз у сфері оборони держави.

Ефективна система забезпечення оборони держави повинна бути побудована на радикально новому розподілі та законодавчому закріпленні функцій, завдань та відповідальності всіх складових сил оборони у відповідності до принципів управління обороною, прийнятим у державах-членах НАТО. В ході оборонної реформи функції і завдання всіх суб'єктів забезпечення національної безпеки і оборони, всіх складових сил оборони, визначених рамковим Законом України «Про національну безпеку України», повинні бути чітко визначені та закріплені в новому Законі України «Про національну оборону України».

Література

1. *Конституція* України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. *Про національну безпеку України*: Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 55. – Ст. 1903.

3. *Богущький П. П.* Військове право України: джерела, структура та розвиток: монографія / П. П. Богущький. – Одеса: Фенікс, 2008. – 188 с.

4. *Про основні засади забезпечення кібербезпеки України*: Закон України від 5 жовтня 2017 р. № 2163-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 45. – Ст. 403.

5. *Про оборону України*: Закон України від 6 грудня 1991 р. № 1932-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 9. – Ст. 106.

6. *Ролін І. Ф.* Роль і місце Національної гвардії України в операції сил оборони / І. Ф. Ролін // Наукове забезпечення службово-бойової діяльності Національної гвардії України: збірник тез доповідей VIII НПК Національної академії Національної гвардії України (30.03.2017). – Харків: НА НГУ, 2017. 140 с.

7. *Про внесення змін до Закону України «Про Державну спеціальну службу транспорту»* щодо статусу Державної спеціальної служби транспорту: Закон України від 5 грудня 2017 р. № 2225-VIII // Голос України. – 2018. – 13 січня – № 8.

8. *Про Державну спеціальну службу транспорту*: Закон України від 5 лютого 2004 р. № 1449-IV // Офіційний вісник України. – 2004. – № 9. – Ст. 522.

9. *Баранов О. П.* Механізм управління Державною спеціальною службою транспорту в системі забезпечення національної безпеки України: дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / О. П. Баранов. – Київ, 2017. – 282 с.

10. *Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України*: Закон України від 23 лютого 2006 р. № 3475-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 30. – Ст. 258.

11. *Настільна книга військового прокурора*: науково-практичний посібник / кол. авт. – К.: Національна академія прокуратури України, 2017. – 530 с.

12. *Про Національну гвардію України*: Закон України від 13 березня 2014 р. № 876-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 17. – Ст. 594.

13. *Кривенко О. В.* Роль і місце Національної гвардії України в секторі безпеки та оборони / О. В. Кривенко // Стан та перспективи реформування сектору безпеки і оборони України: мате-

ріали ВУНПК (25-26.10.2016). – К.: ПАЛИВОДА А.В., 2016. – 363 с.

14. Шмаков О. М. Проблеми визначення меж застосування Національної гвардії України у сфері забезпечення безпеки і оборони / О. М. Шмаков, Ю. П. Бабков // Стан та перспективи реформування сектору безпеки і оборони України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (24.11.2017): у 2 т. – К.: Національна акад. прокуратури України, 2017. – Т. 1. – 476 с. (С. 461-463).

References

1. *Konstytucija* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28 chervnja 1996 r. № 254k/96-VR // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 1996. – № 30. – St. 141.

2. *Pro nacional'nu bezpeku* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21 chervnja 2018 r. № 2469-VIII // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 2018. – № 55. – St. 1903.

3. *Boguc'kyj P. P.* Vijs'kove pravo Ukrainy: dzherela, struktura ta rozvytok: monografija / P. P. Boguc'kyj. – Odesa: Feniks, 2008. – 188 s.

4. *Pro osnovni zasady zabezpechennja kiberbezpeky* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 5 zhovtnja 2017 r. № 2163-VIII // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 2017. – № 45. – St. 403.

5. *Pro oboronu* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 6 grudnja 1991 r. № 1932-XII // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 1992. – № 9. – St. 106.

6. *Rolin I. F.* Rol' i misce Nacional'noi' gvardii' Ukrainy v operacij' syl oborony / I. F. Rolin // Naukove zabezpechennja sluzhbovo-bojovoi' dijalnosti Nacional'noi' gvardii' Ukrainy: zbirnyk tez dopovidej VIII NPK Nacional'noi' akademii' Nacional'noi' gvardii' Ukrainy (30.03.2017). – Harkiv: NA NGU, 2017. 140 s.

7. *Pro vnesennja zmin do Zakonu* Ukrainy «Pro Derzhavnu special'nu sluzhbu transportu» shhodo statusu Derzhavnoi' special'noi' sluzhby transportu: Zakon Ukrainy vid 5 grudnja 2017 r.

№ 2225-VIII // Golos Ukrainy. – 2018. – 13 sichnja – № 8.

8. *Pro Derzhavnu special'nu sluzhbu transportu*: Zakon Ukrainy vid 5 ljutogo 2004 r. № 1449-IV // Oficijnyj visnyk Ukrainy. – 2004. – № 9. – St. 522.

9. *Baranov O. P.* Mehanizm upravlinnja Derzhavnoju special'noju sluzhboju transportu v systemi zabezpechennja nacional'noi' bezpeky Ukrainy: dys. ... kand. nauk z derzh. upr.: 25.00.02 / O. P. Baranov. – Kyi'v, 2017. – 282 s.

10. *Pro Derzhavnu sluzhbu special'nogo zv'jazku ta zahystu informacij'* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 23 ljutogo 2006 r. № 3475-IV // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 2006. – № 30. – St. 258.

11. *Nastil'na knyga vijs'kovogo prokurora*: naukovo-praktychnyj posibnyk / kol. avt. – K.: Nacional'na akademija prokuratury Ukrainy, 2017. – 530 s.

12. *Pro Nacional'nu gvardiju* Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13 bereznja 2014 r. № 876-VII // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 2014. – № 17. – St. 594.

13. *Kryvenko O. V.* Rol' i misce Nacional'noi' gvardii' Ukrainy v sektori bezpeky ta oborony / O. V. Kryvenko // Stan ta perspektyvy reformuvannja sektoru bezpeky i oborony Ukrainy: materialy VUNPK (25-26.10.2016). – K.: PALYVODA A.V., 2016. – 363 s.

14. *Shmakov O. M.* Problemy vyznachennja mezh zastosuvannja Nacional'noi' gvardii' Ukrainy u sferi zabezpechennja bezpeky i oborony / O. M. Shmakov, Ju. P. Babkov // Stan ta perspektyvy reformuvannja sektoru bezpeky i oborony Ukrainy: materialy mizhnar. nauk.-prakt. конф. (24.11.2017): у 2 т. – К.: Nacional'na akad. prokuratury Ukrainy, 2017. – Т. 1. – 476 с. (S. 461-463).

ФУНКЦИИ И ЗАДАЧИ СОСТАВЛЯЮЩИХ СИЛ ОБОРОНЫ В СИСТЕМЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ОБОРОНЫ ГОСУДАРСТВА

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко
ул. Владимирская, 60, 01033, Киев, Украина
E-mail: vpash64@ukr.net

Цель: рассмотрение и решение проблемных вопросов законодательного определения и разграничения функций и задач составляющих сил обороны в условиях проведения военной реформы. **Методы исследования:** применение общенаучных и специально-юридических методов познания позволило решить научную задачу законодательного регулирования функций и задач составляющих сил обороны в современных условиях. **Результаты:** исследованы проблемные вопросы правового регулирования функций и задач составляющих сил обороны действующим законодательством, определена необходимость и направления их решения в ходе оборонной реформы. **Обсуждение:** в современных условиях «гибридных» вызовов и угроз в сфере обороны создание эффективной системы обеспечения обороны государства возможно только на основе четкого распределения и законодательного закрепления функций, задач и ответственности всех составляющих сил обороны. **Ключевые слова:** сектор безопасности и обороны, силы обороны, вооруженные силы, другие военные формирования, правоохранительные органы, функции, задачи.

V. Pashinskiy

FUNCTIONS AND OBJECTIVES OF THE COMPONENTS OF DEFENSE IN THE SYSTEM OF PROTECTION OF DEFENSE OF THE STATE

Kyiv National Taras Shevchenko University
Vladimirskaya str., 60, 01033, Kyiv, Ukraine
E-mail: vpash64@ukr.net

Purpose: to consider and resolve the problematic issues of the legislative definition and differentiation of the functions and tasks of the components of the defense forces in the context of defense reform. **Methods of research:** application of general scientific and special legal methods of cognition allowed to solve the scientific task of legislative regulation of the functions and tasks of the components of the defense forces in modern conditions. **Results:** the problem issues of the legal regulation of the functions and tasks of the components of the defense forces are investigated by the current legislation and definitely the uncertainty and directions of their solution during the defense reform are investigated. **Discussion:** in today's conditions, «hybrid» challenges and threats in the defense field, the establishment of an effective system of defense of the state is possible only on the basis of a clear division and legislative consolidation of the functions, tasks and responsibilities of all components of the defense forces. **Keywords:** security and defense sector, defense forces, armed forces, other military formations, law enforcement bodies, functions, tasks.